

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er til det, om man får synlighed om arbejdsmiljøet ved at have smileyordningen. Den smileyordning kommer jo til at ligge på en hjemmeside under Arbejdstilsynet, og selv om der skulle ligge en rød smiley, ville det ikke få nogen konsekvenser. Man kan f.eks. ikke nægte at tage arbejde, hvis man bliver anvist arbejde der. Så hvad er det egentlig for et arbejdsmiljø, det synliggør?

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Dansk Industri har netop offentliggjort en undersøgelse, der viser, at ca. 60 pct. af deres virksomheder mener, at denne smileyordning vil kunne indgå i deres kommende markedsføring. Det vil altså sige, at hvis et stort antal virksomheder går ind og siger, at på arbejdsmiljøområdet har vi en grøn smiley, så får man jo sat fokus på det.

Og står man som arbejdssøgende, og jeg er klar over, at den gruppe, som vi taler om, er de arbejdssøgende og ikke dem, der er på virksomhederne, vil man være opmærksom på, at der er noget, der hedder en smiley.

Det kan da godt ske, at det tager et stykke tid, inden man prøver at klikke ind på Arbejdstilsynets hjemmeside for at se, hvordan smileyen er for den virksomhed, som man selv søger ind på. Det er muligt, at den er rød, men så har man jo nogle relevante spørgsmål, som man kan stille under en ansættelsessamtale.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Som bekendt har Enhedslisten støttet op om konkrete mål for bekæmpelse af arbejdsmiljøproblemer, som de ser ud på dagens arbejdsmarked. Man kan selvfølgelig sige, at de mål, som Arbejdsmiljørådet og senere regeringen stillede op i 2002, ikke ligefrem var særlig ambitiøse. Faktisk er nogle af målene så uambitiøse, at de er på kanten af det tilladelige.

F.eks. var målet om nedsættelse af antallet af dødsulykker med 15 pct. fra 2000 til 2005 allerede opfyldt, da målet blev opstillet. Man kan måske også sige, at der godt kunne være inddraget flere arbejdsmiljøproblemer, hvor der er behov

for konkrete mål. Men på trods af de indvendinger er lidt naturligvis bedre end ingenting.

En anden side af sagen er så, at vi er lodret uenige i de redskaber, regeringen og regeringens støttepartier vil gøre brug af eller rettere ikke gøre brug af for at opfylde målsætningen. Jeg vil ikke her gentage alle de mange kritikpunkter fra den såkaldte arbejdsmiljøreforms beskyndning af det forebyggende arbejde. Vi har taget holmgangen tidligere, og vi kommer selvfølgelig også til at tage den igen om ikke før, så når vi har fået et regeringsskifte og tingene skal laves om.

Kl. 15.00

Men her og nu kan vi selvfølgelig ikke bare sætte os ned og vente på bedre tider. Derfor har vi også været med til at fremsætte et forslag til vedtagelse, som i al sin enkelthed går ud på at udvikle og målrette arbejdsmiljøprioriteringerne inden for de enkelte brancher.

Det er efter min mening et forslag, som burde være logik for burhøns, for sagen er jo, at arbejdsmiljøproblemer giver sig til kende på meget forskellig vis inden for forskellige brancher. Ikke alting kan umiddelbart ses og forstås, ved at en tilsynsførende fra Arbejdstilsynet kommer forbi og laver en hurtig screening af arbejdspladsen.

Et godt eksempel er rengøringsområdet, hvor nedslidningen rammer stort set alle, der arbejder inden for området. En nylig undersøgelse af området, som KAD, Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark, har lavet i samarbejde med Arbejdsmedicinsk Klinik i Århus, viste, at nedslidningen er omfattende, men at man ikke umiddelbart kunne give nogen videnskabelig forklaring på det. Med andre ord: Det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ved det. Til gengæld er det åbenlyst, at ikke mindst arbejdstempoet i rengøringsbranchen i sig selv er så vel fysisk som psykisk belastende.

Hvis jeg lige må blive ved rengøringsområdet, så er der i øvrigt et andet problem, som i hvert fald nogle partier ignorerer, når vi snakker om arbejdsmiljø. Det er problemer med udlicitering, der i bund og grund handler om en ting, nemlig at spare penge. Disse besparelser er en hovedgrund til, at arbejdsmiljøet for flere og flere faggrupper og i særdeleshed for rengøringsassistenterne er blevet endnu ringere de senere år. Det siges klart og tydeligt i en rapport fra Arbejdsmiljøinstituttet fra august. Men bliver der gjort noget ved det? Det er det afgørende spørgsmål, og det ser vi ikke.